

அசுதி

நெக்கள் பிரதானமலை
இந்துச் சுழற்சியங்கள்
நீண்டது விட்டது
நூங்கள் அ.ஏ. மாருகவளர்ஜேயல்
அவைந்து திரிந்த
நாங்கள், அகநிகளைய எடுப்பா...
அந்த சோங்கு நாள்
ஏக்கே ஒப்பானா...?
நாய்யா... ஒவ்வொடு அத்துவம்
வினாவிக் கொள்கிறது
நூம் ஏன் அந்தியானாம்?
நாக்கேன் இந்த வார்ஹா?
உலம் புறங்கம்து வாலி ஒன் யுனிஸ்

எம் மதோஸ் தாயகமும் வெட்டுக்கோ

நமி இப்ராஹிம் (அலை) அவர்கள்

(நமியே) இவ்வேதத்தில், இபாாஹிமைப் பற்றியும் (சிறிது) கூறும். நிச்சயமாக அவர்கள்மையானவராகவும் தியாகவும் இருந்தார்.

அவர் தன் தந்தையே நோக்கி, “என் தந்தையே யாதோன்றதற்கும் பார்க்கவும், கேட்கவும், யாதோருதிங்கையும் உங்களுக்குத் தட்ட செய்யவும், சக்தியற்றவை(களான இத்தெயவங்களை நீங்கள் எனவணங்குகிறீர்கள்?” என்று கூறினார்.

(அன்றி) “என் தந்தையே! உங்களுக்குக் கிடைக்காத கல்வி குான்த்தை நான் (என் இறைவன் அருளால்) அடைந்திருக்கிறேன். நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுவங்கள். நான் உங்களை தோன் வழியில் நடத்துவேன்.

“என் தந்தையே! ஒழுத்தானை வணங்காத்தாகள், நிச்சயமாக ஒழுத்தான். ரஹ்மானுக்கு மாறு செய்யவன்.”

“என் தந்தையே ரஹ்மானுடைய வேதனை உங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளுமோ என்று மெய்யாகவே நான் யப்படுகிறேன். (ரஹ்மானுக்கு மாறு செய்தால்) ஒழுத்தானுக்கு நீங்கள் சிநேகிதாகிலிடுவர்கள்” (என்று கூறினார்).

அதற்காக, “இப்ராஹிமே! நீர் என்னுடைய தெய்வங்களைப் பறக்கனித்து விட்டாரோ? நீர் இ(வெண்ணத்)திலிருந்து விலகிக் கொள்ளாவிடில். கல்லெறிந்து உமமைக் கொள்ளு விடுவேன்! (இனி) நீர் எப்பொழுதுமே என்னை விட்டு விலகி நில்லும்!” என்று கூறினார்.

அதற்கு இப்ராஹிம், “இதோ நான் சொல்கிறேன் உங்களுக்குச் சாந்தி உண்டாகுக. பின்னர் நான் உங்களுக்காக என் இறைவனிடத்தில் மன்னிப்புக் கோருவேன். நிச்சயமாக அவன் என் மீது (என்றும்) இரக்கமுட்டேயானாக இருந்திருக்கிறான்” என்று கூறினார்.

உங்களை விட்டும், அவ்வாறுவையன்றி நீங்கள் (தெய்வமென) அழைப்பவைகளை விட்டும் நான் விலகிக் கொள்கிறேன். என் இறைவனையே நான் பிராதத்தித்துக் கொண்டிருப்பேன். என் இறைவனிடம் நான் செய்யும் பிரார்த்தனைகள் (எனக்குத்) தடுக்கப்படாதிருக்கும் என்று நம்புகிறேன்” (என்றும் கூறினார்).

பின்னர் அவர், அவர்களை விட்டும், அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்த அவ்வாறு அவ்வாத தெய்வங்களை விட்டும் விலகிக் கொண்டார். (அதன் பின்னர்) இஸ்லாம்க்கையும் யாகூபையும் அவருக்குச் (சந்ததிகளாக) நாம் அளித்தோம். அவர்கள் ஓவ்வொருவரையும் நபியர்கவும் ஆக்கினோம். அவர்களுக்கு நம் அருட்கொட்டயையும் அளித்தோம். உண்மை(யே பேச்ம்படி)யான மேலான நாவையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தோம். (பின்னால் ஸோர் இன்றளவும் அவைவுளி ஸ்ஸலாம், அவைஹி ஸ்ஸலாம் என்று எந் நாளும் புகழ்ந்தேத்தக்கூடிய ஆயர் பதவியையும் அவர்களுக்கு அளித்தோம்.)

ஸ்ரீ லாங்கா
முஸ்லிம்

அகதி

அகதி

இதழ் 4: 1994

தொடர்புகள்

வடக்கு முஸ்லிம்களின்
உரிமைக்கான அமைப்பு
15 A, ரோஹினி வீதி
வெள்ளவத்தை
கொடும்பு 6.

தொலைபேசி : 586660
பெக்ஸ் : 586660

"AHATHI"

Published by
NORTHERN MUSLIMS'
RIGHTS ORGANIZATION
15A Rohini Road
Colombo - 6
Sri - Lanka

இச்சஞ்சிகையில் வெளியாகும்
ஆக்கங்களுக்கு அவற்றை
எழுதியவரே பொறுப்புடையவர்கள்

தியாகம் பெருநாள் சிந்தனை

வரலாற்றின் ஒட்டத்தில்
இவ்வோர் இனமும்
சோதனை மிக்க காலகட்டங்களை
எதிர்நோக்குவது இயல்போகும்.
இத்தகைய சோதனை மிகக்
ஒரு நிலையிலேயே
வட இவங்கை முஸ்லிம்களும்
இப்போதுள்ளனர் என்பதில்
இருவேறுபட்ட கருத்துக்கள்
நிலவ முடியாது
ஒரு சமூகம்
தலை நிமிர்ந்து
வாழ வேண்டுமாயின்
அது சந்திக்கும்
சோதனைகளையும், சவால்களையும்
எதிர் கொள்ளத் தயாராக
இருக்க வேண்டும்.
வடக்கு முஸ்லிம்கள்
தங்களது சொந்தத் தாயக
மன்னில் வாழ்ந்த பொழுது
தங்களைச் சூழ இருந்த
தமிழ் இன மக்களோடு
ஒட்டி உறவாடி
இன்பது னபங்களில்
பங்கெடுத்தும்
அவர்களது உரிமைகள்
மறுக்கப்பட்டபோது,
பறிக்கப்பட்டபோது
அவர்கள் முன்னெடுத்த
போராட்டங்களில்
அவர்களுடன்

தோனோடு தோள் நின்று
போராடி
பல இழப்புக்களையும்
தியாகங்களையும்
செய்திருக்கின்றனர் என்பதை
இன்றும் அவர்களது
விடுதலை வரலாற்று
இலக்கியங்களில்
கண்டு கொள்ள முடியும்.
ஆனால்
நிகழ்ந்தது என்ன?
இவைகள் அனைத்தும்
விழுவுக்கு இறைக்க நீராகப் போய்விட்டது
இன்று
வடக்கு முஸ்லிம் சமூகம்
ஒர் அனாதைச் சமூகம்
ஆம்
அது ஒர் ‘அகதி’ச் சமூகமாகிவிட்டது!
சமூகமாற்றம் காண வேண்டுமாயின்
அது தனது கடந்தகால
வரலாற்றையும்
ஒரு முறை திருப்பிப் பார்க்க வேண்டும்

தனது இறந்த காலத்
தவறுகளை மீண்டும் விட
அது முயலக் கூடாது.
இன்று
‘அகதி’ ச் சமூகமாக வாழும்
எமது மக்களின்
விடுதலையும் நிம்மதி யான வாழ்வும்
இந்த வழிமுறையிலேயே
சிந்திக்கப்படல் வேண்டும்
அரசியல் வாதிகளின்
பகடைக்காய்களாகவும்
ஆளாகி விடாமல்
இந்த ‘அகதி’ச் சமூகம்
சுதந்திரமாகத் தனது
நிகழ்காலம், எதிர்காலம் குறித்து
தீர்க்கமான தூரநோக்கான
பார்வையில் முடிவெடுப்பது
இன்று அவசரத் தேவையாகும்
இதுவே ‘அகதி’களின்
தியாகப் பெருநாள்
சிந்தனையாக அமையட்டும்
ஒன்றுபடுவோம்! வெற்றிபெறுவோம்.

(நூர்தீயி விசுவாசிகளை நேராக்கி) நீர் கூறும், உங்களுடைய தந்தைத்தனும்,
உங்களுடைய மக்களும், உங்களுடைய சீகோதரிகளும், உங்களுடைய
துணைவர்களும், உங்களுடைய குடும்பமும், நீங்கள் சமர்ப்பித்து வைத்திருக்கும்
(ஏங்கள்) பொருள்களும், நமு மாசிவிடுமோ என நீங்கள் பயந்து (மிக
எர்சரிக்கையுடன்) செய்துவரும் வர்த்தகமும், உங்களுக்கு (மிக) விழுப்புமுள்ள
(ஏங்கள்) வீடுகளும் அல்லாஹ்வையும், அவருடைய தாதுரையும் விடவும்,
அவனுடைய பானத்தில் யுத்தம் புரிவதைவிட வரும் உங்களுக்கு மிகக்
விழுப்பமானவையாயிருந்தால், (நீங்கள் உண்ணார் விசுவாசிகள்லை) நீங்கள்
அடைய வேண்டிய தன்மையைப் பற்றிய) அல்லாஹ்வையுடைய கட்டளை
வரும்வரையில் நீங்கள் எதிர்பார்த்திருக்கள். (உங்களைப் போன்ற பாவிகளை,
அல்லாஹ் நேரான வழியில் செலுத்துவதில்லை.

வண்ணாக் குழுறல்கள்

“அகதி” என்னும் கண்ணி மொட்டு சஞ்சிகையை வாசித்தேன். அதில் ஒரு மனக்கசப்படு. அகதியின் அவல் நிலையை யார்தான் உணரப் போவிறார்கள்? ஆனால் எம் சமூகத்தினரிடையே ‘அகதி’ என்ற பட்டம் பேச்சில் உலாவிக் கொண்டு செல்கிறது. இருந்தாலும் பரவாயில்லை எமது வாவிப் பிளைஞர்கள் பிறந்த மன்னை மீட்டெட்டுக்க அரும்பாடுபட்டு வருகின்றனர். ‘அகதி’ களின் செய்திகளை எடுத்துக் கூறும் முன்று எழுத்துக்கள் அடங்கிய ‘அகதி’ என்ற கலைச்சுடர் மிக அவசியமானது. இது சேவையைத் தொடர்வதற்கு அல்லாஹாத்தலா தெளாகீக் செய்வானாக.

மஹம்மது பாஹிம்
பண்டாரவெளி

அகதிகளாக்கப்பட்ட நாம் அநாதைகளாக இதுவரையிலும் இருந்து வந்தோம். ஆனால் சிலர் எம்மை அரசியல் பகடைக்காய்களாக நகர்த்தி வந்தனர். தற்போது உருவாகி இருக்கும் பூதாகாரமாக வெடிக்க இருக்கும் ‘அகதி’ அங்கத்தவர்களால் நாம் அரவணன்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். எம்மீது குத்தப்பட்டிருக்கும் ‘அகதி’ முத்திரை நீக்கப்பட வேண்டும்.

மஹம்மது உள்ளஸ்
பண்டாரகொள்ஸ்வத்து

‘அகதி’ இரு இதழ்களும் சிடைக்கப்பெற்றேன் என் போன்ற ‘அகதி’களுக்கு அலாதிப் பிரியமாக இருந்தது. அதில் இடம் பெற்றிருந்த சலவ் அம்சங்களும் தேனாகி இருந்தன. குறிப்பாக மஹம்மது நவாஸ் எழுதிய “வடக்கு முஸ்லிம்களின் எதிர்காலம்” கட்டுரை சிந்திக்கக் கூடியதாக இருந்தது. கவிதைத் துளிகளும் படு யதார்த்தம் தொடர்டும் உன் பணி.

எம். எச். எம். ஹாரிஸ்
பாவாவி, புத்தளம்

‘அகதி’ வெளியீடு எமது இதயக் குழுறலுக்கு ஒரு ஆறுதலை அளிக்கக் கூடியதாக இருப்பது கண்டு பெருமையடைகின்றேன். இந்தச் சஞ்சிகையை வெளியிட உதவிய அனைவருக்கும் எனது இதயபூரவமான நன்றிகள் கோடி.

எம். ஏ. எல். எப். ஜி. யானாஸ்
கொச்சிக்கடை

நான் ஒரு அகதி ‘எமது தாயகமும் வடக்கே’ என்ற இலட்சியத்தோடு வெளிவந்த ‘அகதி’ இதழ்களைப் படித்தேன். அத்துடன் இதழ் 2ல் ஜம்பது பிரதிகளை விலை கொடுத்து வாங்கி சிந்தனையும், அக்கறையுமின் வாவிப்பர்களை அழைத்து ‘எமது தாயகமும் வடக்கே’ என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி இலுசமாகவே விநியோகம் செய்தேன். இதன் இலட்சியம் பற்றியே அடிமட்டத்தில் உள்ளோர் தொட்டுள்ளோருக்குமாய் விபரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றேன்.

ஏ. ஜி. எம். நெளபீர்
நிக்கரவெட்டிய

முன்னைய தங்கள் அகதி வெளியீட்டிதழ்கள் இரண்டும் கண்டோம். எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டோம். உள்ளக் குழுறல்களை வெளிக்காட்ட முடியாது உள்ளேயே வைத்து வெந்து, நொந்து அவை தினமும் வேதனையின் விளிம்புபாச் சந்திக்கும் குடிசை வாழ் அகதிகள் மத்தியில் ஒரு வகைத் திருப்பதி! நிம்மதி!! நம்பிக்கை ஒளிக்கீற்று!!! காரணம் நாம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய அரசியல் வாதிகள் விலாசமில்லாத நிலையில் எம்மைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி வெளிவரும் இந்த ‘அகதி’ சஞ்சிகையைக் கண்டதனால்தான்.

உங்கள் உன்னது சேவையைப் பாராட்டுவதோடு அகதி முஸ்லிம்களை ஒன்றினைக்குத் தாங்கள் மேற்கொள்ளும் இவ்வெளியீட்டு முயற்சி எவ்வித இடர்பாடுகளுமின்றித் தொடர எமது நல்லாவிகள்.

எம் நயீசுத்தீன்
தலைவர்
இடம்பெயர்ந்தோர் இளைஞர் ஒன்றியம்
கற்பிட்டி

யாழ்ப்பாண முஸ்லிம்கள்

வரலாறு

போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் யாழ்ப்பாண முஸ்லிம்கள்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

போர்த்துக்கேயர் ஆதிக்கம் என்று இலங்கையில் பரவத் தொடங்கியதோ அன்றிலிருந்து முஸ்லிம்களின் வாழ்வும் வளமும் சிதையத் தொடங்கியது. முஸ்லிம்கள் ஆண்டு அனுபவித்த அத்தனை யுமே இழந்து விட்டார்கள். அவர்களால் நிம்மதியாம் வாழ முடியாதும் போய்விட்டது. அதுவரைகாலமும் வணிகத்துறை முழுவதும் அராபிய முஸ்லிம்களின் கைகளிலேயே இருந்தன. அவர்களுக்கு நாடு பிடிக்கின்ற ஆசையோ அன்றேல் நாட்டைச் சூறையாடு சின்ற நாட்டமோ இருக்கவில்லை. நேர்மையான முறையில் வணிகம் செய்தனர். சுதேசி களின் அன்புக்கு இலக்காகினர். வந்தவர்களில் பலர் சுதேசப் பெண்களை மண்நது மற்றவர்கள் பின்பற்றத்தக்க உயர் வாழ்வு ஒன்றைக் கைக்கொண்டிருந்தனர். எனவே அவர்கள் ஈழத்துடேயே தமது தாயகமாகக் கொண்டதில் வியப்பில்லை. மத்திய ஆசியாவில் நடைபெற்ற சிலுவை யுத்தம் காரணமாக கொள்ளத்தாந்திநோபிள் வழி அடைக்கப்படவே புதிய பாதைகள் தேடி ஜேரோப்பியர் புறப்பட்டனர். கடவில் நடுவிலும் யுத்தம் பரந்தது. இதனால் முஸ்லிம்கள் எங்கு வாழ்ந்தார் கலோ அங்கெல் லாம் போர்த்துக்கேயர் அழிவுகளை ஏற்படுத்தினர்.

கோட்டை இராச்சியத்தில் போர்த்துக்கேயர் நுழைவதை முதலில் எதிர்த்தவர்கள் முஸ்லிம்களே. யாழ்ப்பாணத்திலும் அவ்வாறே. இதே கொள்கையை மாயாதுன்னையும் அவனது மகனான இராஜ

சிங்கனும் கொண்டிருந்தனால் பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் இவர்களுடன் இணைந்து போர்த்துக்கேய எகாதிபத்தி யத்துக்கெதிராகப் போரிட்டனர்.

போர்த்துக்கேயர் கோட்டை மன்னன் புவனேகபாகு இறக்க தர்மபராக்கிரம பாகுவின் பெயரில், இலங்கையின் ஏனைய இடங்களிலும் தமது ஆக்கிரமிப்புக் கரத்தினை நீட்டினர். கொழும்பிலும் ஏனைய கரையோரப் பிரதேசங்களிலும் முஸ்லிம் சகோதரர்கள் கொல்லப்படுவதையும் அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகள் சூறையாடப்படுவதையும் கேள்வி யுற்ற யாழ்ப்பாண முஸ்லிம்களும் இணைந்து எழுந்ததில் வியப்பில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள முஸ்லிம்கள் அனைவரும் சின்னக்கடைச் சந்தைக்கு அருகில் இருந்த ஜாம்ஆப் பள்ளியில் கூடியிருந்து ஆலோசனை புரிந்தனர். தாம் வாழும் நாட்டையும் மக்களையும் காக்கும் புனிதப் போரில் - ஜிஹாது ஈடுபடுவது என்பது முடிவாயிற்று. காதர்வாலாவின் தலைமையில் படைதிரண்டது. படையினருக்கு யாழ்ப்பாண மன்னனும் ஆதரவு அளித்தான். அவனுக்கெதிராக உள் நாட்டில் சதியொன்று நடப்பதனை அறிந்து அவன் அதில் கலந்து கொள்ள வில்லை. காதர்வாலா என்ற முஸ்லிம் படைத்தளபதியின் தலைமையில் திரண்ட ஒரு பெரும்படை பூநகரி, விடத்தலத்தீவு, முருங்கள், சிலாபத்துறை வழியாகத் தெற்கு நோக்கி நடக்கலாயிற்று. தெற்கிலிருந்து கொழும்புக் கோட்டை நோக்கி மாயாதுன்னையின் படைவர வடக்கிலிருந்து கொழும்பு கோட்டை நோக்கி காதர்வாலாவின்

படை சென்றது. சிலாபத்துறையில் போர்த்துக்கேயைப் படையும் இல்லாமியர் படையும் கைகலந்தன. போர்த்துக்கேயரிடம் நவீன் படைபலம் இருந்ததால் காதர்வாலாவைக் கொண்று வீரர்கள் பலரைச் சிறைசெய்து கோட்டை காட்டுக்குக் கொண்டு சென்றது.

காதர்வாலாவால் ஏற்றி வைக்கப்பட்ட சுதந்திரதாகம் காதர்வாலாவின் மரணத்தால் அணைந்துவிடவில்லை. மேலும் பலர் திரண்டெடுமந்தனர். இத்தகைய யுத்தங்களால் வீரமரணம் அடைவதுடன் (பீசபீல்) நாட்டையும் அழிவிலிருந்து காப்பாற்றலாம் என்று உறுதியுடன் நம்பினர். இதனால் தான் தோல்வி மேல் தோல்வி வந்த போதும் முஸ்லிம்கள் சளைத்துவிடவில்லை. 1517ல் யாழ்ப்பாண முஸ்லிம்கள் மீளவும் ஒரு படை தீரட்டி போர்த்துக்கேயரின் கோட்டையை வளைத்தனர். அப்போதும் முஸ்லிம்களுக்குத் தோல்வியே கிடைத்தது. பின்னர் 1520-ல் ஒரு படையுடன் சென்றன ராயினும் அப்போதும் தோல்வியே ஏற்பட்டது. தோல்விகள் ஏற்பட்ட போதும் நாடுகாக்கும் பணியில் நட்மிவர் காட்டிய துணியும் ஆர்வமும் பாராட்டப்பட வேண்டும். இதற்காக நாம் நம் முன்னவர்களுக்கு நன்றிக்கடப்பாடு உடையவர்களாவோம். ஆரம்ப காலங்களில் போத்துக்கேயர் ஆட்சியை யாழ்ப்பாண மன்னர்களும் எதிர்த்தனர். இதனால் முஸ்லிம்களுடன் இணைந்தே இருந்தனர்.

1560-ல் யாழ்ப்பாணத் துறைமுகம் ஊடாக உள்ளே நுழைந்த போர்த்துக்கேயர் சோனகர் களின் கிட்டங்கிள்ளைக் குறையாடினர். 10000 கண்டி நெல்லையும் 400 கண்டி அரிசியையும் ஏனைய வீட்டு விலங்குகளாகிய ஆடு, மாடு, கோழி போன்றவற்றையும் குறையாடிச் சென்றனர்.

1590-ல் முஹிராஜீங்கள் தென்னிந்திய சோனக படைத் தலைவர்கள் செட்டி மூசா மரிக்காரிடம் போர்த்துக்கேயரைத் தான் எதிர்ப்பதற்குப் போதிய படைப்பலம் தன்னிடம் இல்லையாதாலால் உதவி செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டான். அவனும் அதற்குச் சம்மதித்தான் என்றாலும் காற்று வாய்ப்பாக இல்லறத் காரணத்தினால்

அவனும் அவனது படைகளும் சிலாபத்தில் வந்து தங்கினர். இந்த செய்தியை முன்பே அறிந்த போர்த்துக் கேயர் படை உதவி வருமுன் ன்றேயே யாழ்ப்பாணத்தைத் தாக்கினர். தாக்கி வரும் வழியில் சிலாபத்தில் தங்கியிருந்த கொட்டிமூசா மரிக்காரின் படையையும் சிதைத்தனர். பலரைக் கொலையும் செய்தனர். ஒரு சிலர் தப்பியோடினர். இந்தச் சம்பவத்திலிருந்து முஸ்லிம் களுக்குத் தமிழ் மன்னர்கள், சிங்கள மன்னர்கள் ஆயிவர்களிடையேயும் நிலவிய ஒற்றுமை புலனாகும்.

1591-ல் சீதாவாக்கை ராஜ்ஜியத்திலிருந்து தென்னிந்தியாவின் தஞ்சாவூர் ராச்சியத்துக்கு உதவிதேடி அனுப்பிய தூதை யாழ்ப்பாண மன்னர் மடக்கினர். ஏற்கனவே பகைமையைத் தேடி க்கொண்ட யாழ்ப்பாண மன்னர் இதன் மூலமாக நல்லுறைவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று விரும்பியிருக்கலாம். மன்னன் எதிர்பார்த்தது போலவே போர்த்துக் கேயர் மகிழ்ந்தனர். இதனால் போர்த்துக் கேயருக்கும் யாழ்ப்பாண மன்னருக்குமிடையில் ஒரு ஒப்பந்தம் உருவாகிறற்று. அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி முஸ்லிம்கள் தூதத்துப்பட்ட இடங்களில் மீளவும் அமர்த்தப்படக் கூடாது என்றும் மேலும் இடம் கோலாமல் பாது காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பொறுப்புக்களை யாழ்ப்பாண மன்னர் ஏற்றார். இது முஸ்லிம்கள் மீது போர்த்துக் கேயர் எவ்வளவு வெறுப்புக் கொண்டிருந்தனர் என்பதனைக் காட்டுவதாகும். இந்தச் சம்பவத்தின் பின் படிப்படியாக யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் விடயங்களில் போர்த்துக்கேயர் தலையிடத் தொடங்கினர். அவர்கள் தமது மதமான கத்தோலிக்க மதத்தைப் பிரச்சாரம் செய்வதில் அதிக கவனம் செலுத்தினர். கொள்கை ரீதியான பிரச்சாரம் இவர்களுக்கு வெற்றி தர வில்லை. ஏற்கனவே பல பகுத்தறிவாளர் இல்லாததின் பால் கவரப்பட்டிருந்தார்கள். எனவே சலுகைகள், உதவிகள் மூலம் தமம்தத்துக்குத் திரும்ப முயன்றனர். தமது கருத்துக்குச் செவிசாய்க்காத, தமது கருத்துக்கு முரணான வர்களிடம் கர்ணகடுரமாக நடந்தனர். முஸ்லிம்கள் ஒருவராவது கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவ மறுத்தது அவர்களுக்குப்

பெரிய தோல்வியாக இருந்தது. எனவே முஸ்லிம்களையாழ்ப்பாண்ததிலிருந்து முற்றாகக் கருவறுக்கவே விரும்பினர்.

முஸ்லிம்கள் தமது பொருட்களை வைத்து எடுப்பதற்கென ஒரு பண்டகசாலையை இன்று டச்சக்கோட்டை அமைந்துள்ள பகுதியில் கட்டியிருந்தனர். இது ஏற்கனவே போர்த்துக்கேயரால் குறையாடப்பட்டு இருந்தது. யாழ்ப்பாண மன்னன் கொடுத்த அனுமதியின்படி பகலெல்லாம் காட்டிலும் இரவில் கப்பல்களிலும் தங்கிய போர்த்துக்கேயர் சிறிய ஒரு வீட்டைக் கட்டிக்கொள்ள அனுமதி கோரினர். குழுச்சியை அறியாத மன்னனும் சம்முதித்தான். 1591-ல் ஏற்கனவே முஸ்லிம்கள் கட்டியிருந்த பண்டகசாலையைத் தழுதாக்கினர். படிப்படியாக அதில் ஆயுதங்கள் குவித்து ஒரு கோட்டையைப் போலாக்கி விட்டனர். மன்னன் விரும்பினால் இந்த அனுமதியை வழங்க மறுத்திருக்கலாம். ஏற்கனவே நடந்து முடிந்த விடயங்கள், உள்ளுரில் நிலவிய அரசியல் நெருக்கடிகள் கூட இருந்தே குழிப்பிற்கு விட முயன்றவர்களின் ஆலோசனைகள் அனைத்துமே அவனை அனுமதி கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் கொண்டு வந்தன. 1615ல் ஒரு நாள் உலாச் சென்ற மன்னன் சங்கிலியன் அங்கு ஒரு கோட்டை இருப்பதைக் கண்டு அதனை இடித்து விட்டான்.

பிரித்தானிய எகாதிபத்தியம் 151 வருடங்களும் யாழ்ப்பாணத்தைத் தமிழ்வைத்திருந்த போதும் போர்த்துக்கேயர் 1621 முதல் 1658 வரையிலான 47 வருடங்கள் மட்டுமே ஆண்டதற்குக் காரணமே அவர்கள் கையாண்ட கொடுமைகள் நிறைந்த ஆட்சி முறையேயாகும். மக்கள் ஆதரவு கிஞ்சிற்றும் அவர்களுக்கிருக்கவில்லை. போர்த்துக்கேயர் பிறமதங்களைப் பொறுத்தவரை சமயப் பொறுமையைக் கொள்ளவில்லை. முஸ்லிம்கள் மீது கீழை நாடுகளில் அவர்கள் தொடர்ந்து சிலுவைப் போர்களை நடத்தியே வந்தனர். இன்று சின்னக் கடையில் அடைந்துள்ள புதுமை மாதா கோவில் (OUR LADY OF MIRACLES) முன்பு முஸ்லிம்களின் முதலாவது மிகவும் பெரிய

ஜம் ஆப் பள்ளியாக இருந்தது. ஒரே நேரத்தில் 1000 பேர் நின்று தொழுத்தக்க பிரமாண்டமான பள்ளியாக இருந்தது. அச்சுழலில் வாழ்ந்த இடங்களிலிருந்து அனைவருமே தூரத்துப்பட்டனர். இதனால் அனைவரும் இடம் பெயர்ந்தனர். குடா நாட்டின் ஏனைய இடங்களுக்கும் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் குறிப்பாக வன்னிப் புகுதி கட்கும் சென்று குடியேறினர். சிலர் தமது எதிர்கால நலன்கருதி தெற்கு, கிழக்கு மத்திய பகுதிகளுக்கும் செல்லத் தலைப்பட்டனர். பெருமளவினராக மத்திய மலைநாட்டுப் பகுதியைக் கொண்ட கண்டி ராச்சியத்துக்குச் சென்று பின்பு கண்டிய மன்னனால் கிழக்கில் குடியேற்றப்பட்டனர். இவ்வாறு முஸ்லிம்கள் அனைவருமே தூடித்தியடிக்கப்பட்ட பின்பு மோதம் 8-ஆம் திகதி 1614 ஆம் ஆண்டின் பள்ளிவாயிலும், இடிக்கப்பட்டு “பிழே பெட்ரோடி பெண்டாக்” என்பவரால் அப்பள்ளிவாசல் அமைந் திருந்த இடத்தில் ஒரு தேவாலயம் நிறுவப்பட்டது. அப்போது அதற்கு வெற்றித் திருமகள் கோவில் (OUR LADY OF VICTORY) என்று பெயருமிட்டனர். பின்பு காலகதியில் அக்கோயில் புதுமை மாதா கோவில் என்று அழைக்கப்பட்டது. அக்கோயிலை இன்னும் சின்னக் கடையில் காணலாம். இது நடைபெற்றபோது யாழ்ப்பாணத்தைப் பரராச்சேகர பாண்டியன் ஆண்டு வந்தான்.

(தொடரும்)

திருமண குவியலாக இருக்கும் வரை நீ வளர்ச்சி பெறாதவன். பக்குவமாகாதவன். உன் அகத்தை நீ வளர்த்தால் எதையும் ராடும் வாளாக நீ ஆகிவிடுவாய் சத்தியத்துக்காக மரணிக்கும் தூபம் உணக்குவன்னா? அப்படியெனின். உன் மன்னுடலுள்ளே உயிரைச் சிருஷ்டத்துக் கொள்! கொடுப்பதற்கு உயிர் இவ்வாவிடி ன் நீ எப்படி மரணிக்க முடியும்?

மகாகவி இக்பால்

வடக்கு முஸ்லீம்களின் வரலாறு எழுதப்படவேண்டியதன் அவசியம்

முபஸ்ஸிர்

இலங்கையின் வடபகுதி முஸ்லிம்கள், அவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக தாம் வாழ்ந்து, வந்த இருப்பிடங்களை விட்டு ஆயுத முனையில் பலவந்தமாக உடமைகள் பறிக்கப்பட்ட நிலையில் எல்.ரீ.ஏ.யினரினால் வெளியேற்றப்பட்டு இன்று வரை நான்கு ஆண்டுகளை எய்து விட்டது. இச்சம்பவம் இலங்கையின் வரலாற்றில், குறிப்பாக தமிழ் மக்களது வரலாற்றில் கறைபடிந்த தொன்றாகும். 1990 - ஒக்டோபர், 28ஆம் திகதியில் வெளியேற்றப்பட்ட சுமார் 75,000க்கும் மேற்பட்ட யாழிப்பானை, மூல்வைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார் பகுதி முஸ்லீம் களே இந்திலைக்குள் ளாக்கப் பட்டனர். இவர்கள் இன்றுவரை அடிப்படை வசதிகள் ஏதுமற்ற ஒலைக் குடில்களிலும் கூடாரங் களிலும் சொல் வெணாத் துயரங்களுடன் வாழ்ந்து வருவதனைக் காணலாம்.

வட பிரதேசத்து முஸ்லீம்கள், அவர்கள் வாழ்ந்த மண்ணின் ஆரம்ப காலந்தொட்டு இன்றுவரை தனிப்பெரும் நீண்டகால வரலாற்றினைக் கொண்டவர் களாகவே இருந்து வருகின்றனர். இலங்கையின் முஸ்லிம்களது வரலாற்றுக் காலம் தொட்டு, இவர்களது தனித் துவ வரலாறும் தொடர்பற்றுவதனைக் காணலாம். இலங்கையின் இருபெரும் இனத்தவர்கள் எந்தவில்லை இலங்கை யின் வரலாற்றுடன் முக்கியம் பெறுகின்றார்களோ அதனைப் போன்று இலங்கை முஸ்லீம் களும் முக்கியம் பெறுகின்றார்கள். நீண்டகால வரலாற்றினை உடைய இலங்கை முஸ்லீம்களினைப் பற்றிய, ஒரு முழுமையான வரலாற்று நூல் ஒன்று

இன்றுவரை தொகுக்கப்படாமல் இருப்பது வேதனைக்குரியதாகும். எனினும் இதன்து முக்கியத்துவம் உணர்ந்து தென்னிலங்கை முஸ்லிம் அறிஞர்கள் அக்கறை காட்டுவது பாராட்டுக்குரியதாகும். மாத்தனை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் வரலாறு, அனுராதபுர முஸ்லிம்களது வரலாறு என்ற தொகுப்பு நூல்கள் தொட்டு, முறைம்து சமீயின், இலங்கை முஸ்லிம்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு என்ற தொடர் கட்டுரை வரை இதன் வெளிப்பாடாகவே காணப்படுகின்றது.

“தன் தாய் - தந்தையினரைப் பற்றி ஒருவன் எப்படி நன் கறிந்திருக்க விரும்புவானோ, அதே போன்று தன் சமுகத்தின் பூர்வீகம் பற்றிய அறிவு பெற்றிருப்பது ஒவ்வொருவரினதும் தலையாய கடமையாரும்”. தாயக மன்னிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் எமது வரலாற்றுத் தொகுப்பின் அவசியம் பற்றிச் சிந்திப்பது காலங்கடந்து விட்ட போதிலும் இன்றியமையாத ஒன்றாகவே இருக்கின்றது.

யாழி மாவட்ட முஸ்லிம்களினைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களது வரலாற்று நூலாக எனில் 1979ஆம் ஆண்டு எம்.எஸ்.அப்துல் றஹீம் என்பவரின் “யாழிப்பான முஸ்லீம்கள் - வரலாறும் பண்பாடும்” என்ற நூல் மட்டுமே இன்று காணப்படுகின்றது. எனினும் இந்நூலானது ஒரு முழுமையான வரலாற்றுக் குறிப்பாக அமைய வில்லை. இத்தொகுப்பின் போது ஏற்பட்ட சில தவறுகளை ஆசிரியரே ஒப்புக்கொள்கின்ற போதிலும், திருத்திய ஒரு பதிப்பு வெளியிடப்பட்டதாகத்

தெரியவில்லை. எனினும் அந்நாலின் முகசியத்துவம் இன்றுவரை பெறுமதிமிக்க தொன்றாகவே உள்ளது. இவ்வாறான சிறு வரலாற்று தொகுப்புநால்கள் வட பகுதியின் ஏனைய பிரதேசங்களான மூலஸ்தலத்தீவு, மன்னார், வவுனியாவின் மூஸ்லிம்கள் பற்றி வெளிவந்ததாக தெரியவில்லை.

இன்று வெளியேற்றப்பட்ட நிலையில், எமது தாயக மண்ணின் வரலாறு அறிந்த பரம்பரை ஒன்று அழிந்து வருவதைனையும், அறியாத, புதிய தலைமுறையின் வருகையும் நிச்சமும் இவ்வேளையில் இதுபற்றிய சிந்தனை பயன் மிக கதொன்றாகும். வடபகுதி மூஸ்லிம் கள் து வரலாற் றில் தமிழர் போராட்டத்தின் பிற்பாடுகளில் காணப்பட்ட நிலைமைகளினை விளக்குவதாக வரலாற்றுத் தொகுப்புக்கள் எம்மிடம் இருக்க வேண்டியது மிக மிக அத்தியாவசியமாகும். அதிர்ஷ்டவசமாக, பழைய தலைமுறையினர் சிலர் இன்றும் வாழ்ந்து வருவது நோக்கத்தக்கது. இவர்கள் மூலமும் பழைய சிறு விடயங்களையாவது தொகுத்துக்கொள்ள முடியும். இன்று வடபகுதியினைச் சேர்ந்த பல கற்றறிந்த அறிஞர்கள், இத்துறைக்கு தங்களை அரப்பணிக்க முன் வருவது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். யாழ்ப்பாண மூஸ்லிம்களது வரலாற்று நூலினை எழுதிய ஆசிரியர் மீண்டும் தனது நூலினை திருத்தியமைத்துப் புதிய, தொகுப்புக்களுடன் ஏன் வெளியிட முன் வரக் கூடாது? அவ்வப்பகுதி மூஸ்லிம்களது வரலாறு, பண்பாடு பற்றிய குறிப்புக்களை வைத்திருக்கும் வடபகுதி அறிஞர் பெருமக்கள் இன்று ஏற்பட்டுள்ள தேவையையுணர்ந்து செயற்பட முன்வரல் வேண்டும்.

ஆயுத முனையில் தாயக மண்ணை இழந்து வாழும் எமக்கு, எமது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு எமது வரலாற்றினை முழுமையாகச் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய மக்கத்தான் பொறுப்பு எம்மையே சாருகின்றது. எனவேதான் காலத்தின் தேவையையுணர்ந்து, எமது சமூகத்தின் நிலை கண்டு எம்மிடம்

வாழும் எமது அறிஞர்கள் முன்வாட்டு வேண்டும் என்பதே இக்கட்டுரையின் முழு நோக்கமும் ஆகும். எனவே தாமதமின்றிச் செயற்பட வேண்டும். எப்போது? இன்றே! இப்போதே!

* * * * *

உங்களிடத்தில் பலமிக்கவன்.

அவனது வரம்பு மீறிய

உரிமைகளைப் பெறும் வரையில் என்னிடத்தில் பலவீனாவான்.

உங்களின் பலவீனன்,

அவனது நியாயமான உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் வரையில் என்னிடத்தில் பலவீனாவான்.

-அழுபக்கர் (ரவி) அவர்கள்.

இளைஞன் ஒரு சக்தி!

அவன் ஒரு ஆற்றல்!

அவன் ஒரு ஆதிக்கம்!

அவனால் முடியாதவை அரிது!

சமூகத்தின் சக்தி இளைஞன்!

மூஸ்லிம் இளைஞனே!

பொன், பொருள், புகழ் இவைகளுக்காக உன் நன்மையை இழக்காதே! சிறு பொறிக்காக தீக்கொழுந்தை விற்பதில்லை

எந்த இணைஞர்களின் உள்ளங்கள் எஃகினைப் போல் உறுதியாக உள்ளதோ அந்தச் சமுதாயத்திற்கு வாட்கள் தேவை இல்லை.

அல்லாமா இக்பால் (ரஹ்)

கவிதைகள்

அகதிகள் நாங்கள்

சொந்த மண்ணை
நாங்கள்
தொலைத்ததால்...
இன்று
அகதிகளாக.....!
சொர்க்கமென வாழ்ந்த
எங்கள் சொந்தவிடங்கள்
முடிவிலி தூரத்தில....!
எட்டமுடியா இலக்கில்
உள்ளதால் இன்னும்
நாங்கள் அகதிகளாக....!
அகதிகளானதால்
நாங்கள்பட்ட
அவலங்கள்
சொல்லிலடங்கா....!
விலாசம்
தொலைத்ததால்
இன்று
விரட்டியிடி கூப்படுகிறோம்.
நாடோடி களர்னதால்
“நாளைகள்”
ஒவ்வொரு
இடங்களிலும.....!
ஆனாலும்
காத்திருக்கிறோம்
எங்கள்
விடிவுக்காக....!

பிரிப்பு

மன்னாரின் மன்னோடு
கலந்திருந்த எங்கள்

மேனி
பிரிக்கப்பட்டது....
அந்த + 90-10-26
இல்தான்...!
மன்னாரின் மன்னர்களாய்
மார்த்திய
எங்கள் சமூகம்
சல்லடையானதும....
அந்த + 90-10-26
இல்தான்....!
வீரமாக வீற்றிருந்த
எங்கள் இளம்காளைகள்
கணையிழந்து கைகட்டியதும்...
அந்த + 90-10-26
இல்தான்...!
ஓரு கூட்டுக்குயிலாக
கொஞ்சிக் குலவிக்
கொண்டிருந்த
எங்கள் இல்லச்சாவிகள்
பறிமுதலானதும்
அந்த + 90-10-26
இல்தான்...!
இறைஇல்லமாய்
பள்ளிவாசல்கள்
வெறிச்சோடிப்போனதும்
அந்த + 90-10-26 இல்தான்...!
கழுத்தில் கட்டியிருந்த
தங்கத்தாலிகளும்
காதோரகுணுக்குகளும்
சதையோடு அறுக்கப்பட்டதும்
அந்த + 90-10-26 இல்
தான்...!
காரணம்,
'கலிமா'கல்பில்
கலந்திருந்ததால்தானே!.

ஆனாலும்,
மறந்துவிட மாட்டோம்
எங்கள் தாயகத்தை.....!

கரம்பை
எம்.எச்.எம்.ஹாரிஸ்

விசாரணைக்காய்..

காலம் கடந்து போயும்
பிறக்காத ஞானங்கள்...
கூட இருந்தும்
குழிப்பிரிக்கும்
கூட்டங்கள்...
எல்லாமே சிறைப்பட்டுப்
போய்
வாழ்வை இழந்தும்,
தேடியும்
கிடைக்காத வெறுமை....

அறுவடை காலத்து
குனிந்த நெற்கதிராய்
அறுபட்டு...
எவனுக்கோ இரையாகி
எதோ....
மிஞ்சிப் போகிற
முச்சில் மட்டும்
இருப்பதாய்
காட்டிக்கொள்ள
முடிந்து.....

மறக்கக் கூடாத
நேற்றைகளும்
இழந்து, இழந்து
இன்னும் இழக்கின்ற
இன்றைகளும்.....
நாளைகளைத் தேடிக்
கொண்டு.....

எதிரே வரப்
பாக்கிறதான்
விடியல் வெளிச்சமும்...
அடிக்கடி பற்றிக்
கொள்கிற
பகைமை அனலில்
தூரமாசிப் போக....

முகத்தில் சழன்றிக்கும்
இனவாது எல்லாப்
புயலினாலும்
சிக்குண்டாலும்....
வழமைபோல்
சொரங்ணையற்றதாய்
கழிகிறதர்ன் எங்கள்
எல்லோரினதும்
வாழ்க்கை
விசாரணைக்குரியது
எம்.கே.எம்.ஷ்கீப்

அகதிக்கு ஓர்
அகதியிடமிருந்து

நாமும் வடக்கே
நம் தாயகமும் வடக்கே
என்ற இலச்சியத்தில்
எழந்த இவ் "அகதி"யை
கரம் தனில் வைத்து
கண்ணோட்டமிடும்
இன்னாலே! இங்கேவா!
உரைகளு!

மாநாயியும் தேசம் விட்டு
மதினாலை வந்து
சேர்ந்தார்
அக்கால நபிச்சவடு
அகமதில்
இலச்சினையாம்
பக்குவமாய் அம் முதுசப்
படிகளிலே நடைபோடு
ஒருவித்தின் அழிவில்தான்
பல வித்து வாழ்கிறது
வாழவென்று சீட்டெடுத்து
வந்தவர்கள்யாருமுன்டோ?
முடிவுகாலம் வருமுன்

முடிக்கவோ முற்படுத்தவோ
வந்துவிட்டால்
வாரமொன்று விட்டுக்
கொடுக்கவோ
முடியாது என்பது
முடிவான செய்திதான்
ஊரார் உடுத்தி
உன்மானம் காப்பதில்லை
நீரோக எழுந்தால்
நிச்சயம் வெற்றி
யாரோ மீன் பொரிக்க
உன் வீடு நெருப்பெரிய
அயல் வீட்டான் கரியாக
ஆனது என்ன....?
மீண்டும் ஓர் அகதிமுகாம்
மீளக குடியேற்றம்
ஒன்றுபடு வெள்ளிடுவோம்
ஒற்றுமை தோற்றுதென்று
ஒதிப்படித்து ந்
ஒரிடத்தில் கண்டதுண்டா....?
புதிய யுகெமான்றை ஆக்கு!
வா! வா!

வேப்பங்குளம்;
நெளபர் ஏ. கடூர்

வசந்தமே...‘வா....’

கடல் வளமும்....
கரை வளமும்....
நில வளமும்....
நீர் வளமும்....
நீங்காத கல்வியும் செல்வமும்
நித்தமும் அளித்திட்ட....
விட்டு வந்த எங்கள்
விடத்தல் தீவு
கிராமம் அம்மா....
வான்முட்ட எத்தனை
மாடி வீடுகள்

கொடி விட்டு செல்லும்
கால் நடைகள்
இவை அனைத்தையும்
மிஞ்சிடும் வாகனங்கள்

வசந்தமே மீண்டும் வா...
இருள் ஏறிய இதயங்களை
ஒளி ஊட்ட
வழிமாறிய விழிகளின்
விதிகளின் விடிவுக்கொக....
வசந்.....மீண்டும்.....வா....

அப்துல் கர்ம்
முஹம்மது ஜரீன்

ஒரு அகதியின் அவைம்

ஒரு அகதியாய்
நான்காம் ஆண்டி னை
ஒருவாராய்
தூரத்தியடித்துவிட்டு
தூக்கமில்லாத விழியை.
துன்புறுத்தும் துக்கத்தின்
அகோரம்!
இந்த - இதயத்தையும்
இம்சைப்படுத்துதே....

இந்த - இதயத்தில்
சூரியனும் சந்திரனும்
மருண்டதாயே
தோற்றமளிக்கின்றன.

உணர்வுகள் கூட
வேரறுந்து
வீழ்ந்ததொரு செடி யாய்
நெஞ்சத்தரையில் சரிந்து
கிடக்குது.

புவிப்பசிக்கு
தந்தையை இரைகொடுத்த
என் குடும்பத்தில் - நான்
தலைவன் என்ற தான்தை
தாங்க முடியாது
தினம்தினம்
திண்டாட நேர்கிறபோது...

வறுமையின்
அதிகாரக்கைப்பிடியில்
என்னுடன் சேர்ந்தே
தாயும் தங்கச்சிமார்களும்
காயப்பட நேர்கிறதே....

“சோதரர்” என்ற
பந்தத்தை நெஞ்சத்தில்
சமந்து கொண்டு
உதவிக்கரம் தேடி
இந்த ஊர் வாசல்களில்
ஏறும்போது
“அகதி” வாரான் - என
அந்தியபடுத்தும் ஜனங்களே
கஜானாக்களிலிருந்து கொஞ்சம்
தாமம் பண்ண
மனம் பரந்ததாய்
இல்லாவிடி னும்
கொஞ்சம் ஆறுதல்
வார்த்தைகளையாச்சும்
அள்ளி வழங்குங்களே...

என்...?
வார்த்தைகளை
அனலாய்க்கக்கி
புவிப்பாய்ச்சவில்
புண்பட்டுபோன
இந்த - ஹிர்தயத்தை
சட்டுக் கருக்கின்றீர்

சோதரர்களே
அகதியாய் அல்லறப்பட்ட
இந்த ஊனங்கள்கு நகர்ச்சி
ஓர் உண்மையை
உணர்த்தியது.

“புவிகள் குளிர்க்கிய மூடிய
சமூ நெருப்பிற்கு
விறகாய்ச்
சுட்டெறிக்கப்பட்டது.
நாங்கள் தான்”

இப்பு ஜிஃப்பி

ம் தேசத்தினை நோக்கிய யயனிப்பில்...

அதென்ன அழுகுங்கு?
தேசம் பற்றிய
பிரமிப்பாலான
கனவிலான தா?
அல்லது
வெறுமையான
இறப்பின் போதானா
வேதனையிலா ?
அனைத்தையும்
இழுந்து
அம்மண்மானதைப்
போல
இன்னும் என்னிய
சோகமா?
அல்லது அந்த வேகா
வெயிலில்
இரண்டரை
மணிநேர
கெடுவின் அவதியில்

ஒன்றையும்
ஏடுக்காமல்
ஒடிவந்த
நினைவிலா?
போதும்
நிறுத்துவதான்
ஒரு அமைதியின்
நிமிடத்தில்
வாழ்வோம்.
புலம் பெயர்
தேசம் பற்றியதாய்
ஒரு கவிதை
வரைவோம்.
எங்கள்

உயரிய தேசம்
பற்றியதாயும்....
ஒர வஞ்சனை...
பற்றிதாயும்:

ஆனால்
மீண்டுமொரு முறை
நம்புமியில்
கால் பதித்து.....
வாழ்வோம்.

அதுவரை
அழுவதை நிறுத்தி
உரம் செய்வோம்.

மனதினால்
உறுதி
செய்வோம்

பின்னர் மீண்டுமெம்
மன்னை நோக்கி
யயனிப்போம்

இன்ஷா அல்லாஹ்
இன்று
அல்லது நாளை.

இளைய அப்துல்லாஹ்

வட மாகாண முஸ்லிம் அகதி மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் கல்விப் பிரச்சினைகள்

3

கலாந்தி எஸ்.எச்.ஹஸ்புல்லாஹ்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி....)

3.2 பிரதேச ரீதியான கல்விப் பிரச்சினை வேறு பாடுகள்

அகதி மாணவர்களின் கல்விநிலை, கல்விக்கான வசதிகள், கல்வி வளர்ச்சி யோடு தொடர்பான பிரச்சினைகள் பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. கல்வி பிரச்சினையின் பிரதேச வேறுபாடுகளை பின்வரும் பிரதேசங்களில் நுணுக்கமாக ஆராய்வோம்.

1. புத்தளம் மாவட்டம்
2. அநூராதபுரம், குருநாகல் மாவட்டம்
3. வடக்குத் தவிர்ந்த இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்கள்
4. மன்னார்த் தீவும், வவுனியா உதவி அரசாங்கப் பிரிவும்.

3.2.1 புத்தளம் மாவட்டம்

ஏறக்குறைய 40,000 முஸ்லிம் அகதிகள் புத்தளம் மாவட்டத்தில் வாழ்கிறார்கள் இவர்கள் இந்த மாவட்டத்தின் சில பிரதேசங்களிலேயே செறிவாகக் காணப்படுகின்றனர். குறிப்பாகக் கற்பிட்டிக் குடா நாட்டின் வட பகுதியிலும், புத்தளம் நகரிலிருந்து வடக்காகச் செல்லும் மன்னார் வீதியின் இரு மருங்கிலும், முந்தல் உதவி அரசாங்கப் பிரிவில் வட புறமாகக் கரம்பையிலிருந்து தெற்கே கொத்தான் தீவு வரையிலான பாதை யோரங்களிலும் முஸ்லிம் அகதிகளின் செறிவு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.

அகதிகளின் பிரதேச செறிவிற்கும், உள்ளூர் முஸ்லிம்களின் செறிவிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது. மறுவார்த்தையில் சொல்வதானால், புத்தளம் மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த பிரதேசங்களுக்கே அகதி முஸ்லிம்கள் அபயம் தேடி வந்தனர். தந்போதும் கிராமச் சூழலில் அமைந்துள்ள அகதிமாண்மகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இன்ரீதியாக அகதி-உள்ளூர் முஸ்லிம்களின் பிரதேச ரீதியான செறிவு பல வாய்ப்புக்களை இவ்விரு மக்களுக்கும் ஏற்படுத்தினாலும், வாழ்விட நெருக்கடி ரீதியாக, பாடசாலைக் கல்வி ரீதியாக பல பாரிய பிரச்சினைகளை இது தோற்றுவித்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தீக்கது. இக்கண்ணோட்டத்தில் அகதி முஸ்லிம்களின் கல்விப் பிரச்சினையை சற்று ஆழமாக நோக்குவோம்.

3.2.1.1 பாடசாலை இடநெருக்கடி பிரச்சினை

95%க்கும் அதிகமான அகதி மாணவர்கள் புத்தளம் மாவட்ட முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்று வருகின்றனர். புத்தளம் மாவட்டத்தில் 32 மொத்த முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் 28 பாடசாலைகளில் அகதி முஸ்லிம் மாணவர்கள் கல்வி கற்றின்றனர். இது 19 பாடசாலைகளின் மொத்த மாணவர்கள் விகிதத்தில் 25% க்கும் அதிகமானவர்களாக அகதி மாணவர்களாகும், 12 பாடசாலைகளில் 40% க்கும் அதிகமான வர்களாக அகதிமாணவர் கற்கின்ற நிலை காணப்படுகின்றது. மேற்குறித்த புள்ளி

விபரத்திலிருந்து புத்தள மாவட்ட முஸ்லிம் பாடசாலைகள் அகதி மாணவர்களின் மேலதிக எண்ணிக்கையால் பாதிப்புற்று வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அகதி உள்ளார் மாணவர் தொகைக் கீடாக புத்தளம் மாவட்ட முஸ்லிம் பாடசாலைகளின் கட்டிடத், தளபாட, உபகரண வசதிகளோ ஆசிரிய அதிகாரிப்போ ஏற்படுத்தப் படவில்லை. பாடசாலை மாணவர் இடநெருக்கடியால் அகதி மாணவர்கள் மட்டுமல்ல உள்ளார் மாணவர்களும் வெகுவாகப் பாதிக்கப் பட்டார்கள். ஒரு கண்ணேட்டத்தில் அகதி மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பு பாரதூரமானதாகக் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாகப் பாடசாலை இட நெருக்கடியும், அளவுக்கு மிஞ்சிய அகதி மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும், அகதிப் பெற்றோரின் பொருளாதாரப் பலவீனமும், அகதி மாணவர்களை பாடசாலைக் கல்வியை இடநெருத்தத்தோன்றுகின்ற தன்மையை புத்தளம் மாவட்டத்தில் அகதி மக்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசத்தில் பரவவாக அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

அகதி மக்கள் வாழும் குழுவில் காணப்படுகின்ற பாடசாலைகளில் மாணவ இடநெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்காக அகதி மாணவர்களுக்கென்கின்மாலை நேர வகுப்புக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இப்புதிய ஒழுங்குகள் மூலம் உள்ளார் பாடசாலைகளில் அகதி மாணவர்களுக்கென்கின்மாலை 2 மணியிலிருந்து 5 மணி வரை அகதியாக்கப்பட்ட வடமாககண முஸ்லிம் ஆசிரியர்களைக் கொண்டு நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. இம்மாற்றுவழி உள்ளார் பாடசாலையின் இடநெருக்கடிப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே தவிர அகதி மாணவர்களின் கல்விப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் தூரதிருஷ்டி நோக்கில் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. இதன் தொத்திரியத்தைப் பின்னர் நோக்குவோம்.

3.2.1.2 பாடசாலைக்குச் செல்லவையும் பாடசாலையைவிட்டு இடைவிலகிச் செல்லவும் :-

அகதி மாணவர்களின் பாடசாலைக் கல்வியானது இரண்டு அடிப்படையில் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஒன்று: பாடசாலை செல்லும் வயதுடைய மாணவர்கள் பாடசாலையில் சேராமை. இரண்டாவது: பாடசாலை செல்லும் மாணவர்கள் தமது

கல்வியை இடைநெருத்துதல். இவ்விரண்டு அம்சங்களும் அகதி வாழ்க்கையமைப்பால் உருவாகியமையாகும்.

கிடைக்கப்பெற்ற புள்ளி விபரப்படி பாடசாலை செல்லும் வயதையுடைய அகதி மாணவர்களில் 50%க்கும் குறைவான மாணவர்கள் கல்வி தற்கிறார்கள். பாடசாலை செல்லாதவர்களில் பெரும்பான்மையான வர்கள் அகதியாக்கப்பட்ட பிறகு கல்வியை இடைநெருத்தியவர்களாகும். அது மட்டுமல்ல மாணவர் களாகப் பாடசாலையிற் பதியப்பட்ட அகதி மாணவர்களில் பலர் தொடர்ச்சி யாகப் பாடசாலைக்கு வராதவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள். மேற்குறித்த அகதி மாணவர்களின் கல்வி ஆர்வமின்மைக்கு அவர்களின் குடும்பப் பொருளாதாரம், அகதிக்குமல்ல, பாடசாலையின் வசதியின்மை ஆசிய பல சுக்கிள் காரணமாகவிருக்கின்றன.

அட்டவணை 4ல் பாடசாலை செல்லும் வயதுள்ள அகதி மாணவர்களில் (5 - 19) பாடசாலை செல்லாத மாணவர்களின் விகிதாரசாரம் காட்டப்பட்டுள்ளது. இப்பாடசாலை செல்லாதவர்களின் விகிதாரசாரத்திற்கும் அகதி முஸ்லிம்களின் சனச் செறிவிற்கு மிடையில் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது. மறு வார்த்தையில் கூறின் அகதிச் செறிவால் உருவான பாடசாலை இட நெருக்கடி அகதி மாணவர்களின் கல்வியை இடைநெருத்தத்தோன்றுகின்றது எனலாம்.

முகாம்களின் செறிவும் பாடசாலை இடநெருக்கடியும் எவ்வாறு அகதி முஸ்லிம்களின் கல்வியைப் பாதிக்கின்றன என்பதை கற்பிட்டிப் பிரதேச ஆழங்குடா முகாம் பிரதேசத்தை உதாரணமாகக் கொண்டு குறிப்பிடலாம். 1993ம் ஆண்டு மார்ச் மாத அகதிகள் பற்றிய எமது வெளிக்கள் ஆய்வின் போது ஆழங்குடா பிரதேசத்தில் ஏற்ககுறைய 200 மாணவர்கள் கடந்த, இரண்டு வருடங்களாக முதலாம் ஆண்டில் அனுமதி பெற முடியாத அளவு பாடசாலை இட

நெருக்கடி காணப்பட்டதை அவதானிக்க முடிந்தது.

ஆழங்குடாப் பிரதேசமானது புத்தளம் மாவட்டத்தில் அகதிகளின் செறிவு கூடிய பிரதேசம் என்பதையும் இங்கு காணப் படுகின்ற உள்ளங்கள் பாடசாலை கடந்த மூன்று வருடங்களில் கட்டிடத் தளபாட, ஆசிரிய ரீதியாகப் பெரியளவு மாற்றமற்றுக் காணப்படுகின்ற தன்மையையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

குடும்ப வறுமை அகதிப் பெற்றோரால் தமது குழந்தைகளின் காலை உணவு, பாடசாலை உடை, பாடசாலை உபகர ணங்களுக்கு உதவுமுடியாத தன்மை என்பன மாணவர்களின் பாடசாலைக் கல்வியை

இடைநிறுத்துவதற்கு மற்றுமொரு காரணி யாகும். கல்வி அலுவலகத்தால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட மாலை நேர வகுப்புகள் அகதிச் சிறார்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு சாதகமாக அமையவில்லை. குடும்ப வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக இவ் வகதிச் சிறார்கள் காலை நேரத்தில் உழைப்பில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதனால் உடல் களைப்பும் மனச்சலிப்பும் அடையும் சிறார்கள் மாலை வேளையில் கல்வியைக் கறக முடியாத நிலையில் இருக்கின்றனர். மாலை நேரத்தில் கந்திக்கும் ஆசிரியர்களின் அவதானிப்பின் மூலம் இவ்வுண்மை பெறப்பட்டுள்ளது.

(தொடரும்)

அட்டவணை 04

புத்தள மாவட்ட பிரதேச ரீதியான அகதிக் கல்விநிலை

பிரதேசம்	வலயம்	அகதி ஆண் மாணவர்	அகதி பெண் மாணவர்	அகதிகள் பயிறும் பாடசாலைகளின் மொ.மாணவர்களில் அகதி மாணவர் வீதம்	5-10 வயதுடைய அகதி மாணவர்களில் பாடசாலை செல்லாதோ என்னிக்கை
1. கறுபிடி குடாநடு	கறுபிடி				
	நகரம்	273	331	37	22
2.	குற்ஞாப்பிடி				
	கண்டககுழி	777	582	66	949
3.	பள்ளிவசால்				
	முசல்பிடி	255	245	31	98
4.	முதலைப்பாளி	306	310	31	594
5.	திசுரி ஏத்துவனை	284	258	62	246
6.	ஆழங்குடா	256	249	68	799
7.	நுறரச்சோலை,				
	பூலாச்சேனை	206	231	25	700
	மொத்தம்	3357	2206	320	3408
1. முந்தல்	கரம்பை	85	65	32	160
2.	விருதோடை	355	346	49	321
3.	தண்டயாமோட்டை	387	411	43	111
4.	தண்ணுலை	40	89	29	507
5.	பெருக்குவட்டான்	130	156	18	593
6.	ஏலனையலை	125	135	16	40
	மொத்தம்	1122	1202	187	1732
1. புத்தளம்	வட்டக்கண்டல்	160	219	66	556
2.	வது மைல்கட்டை	200	165	16	622
3.	தில்லையடி	158	183	45	322
4.	குஞாகல்பாதை	33	35	20	68
5.	காரைத்தீவு	33	35	28	76
	மொத்தம்	584	637	171	1644
	மொத்தம்	4063	4045	678	6784

சிறு கதை

தியாகப் பெருநாள்

மன்னார் சீபான் வம்.ஹா.சௌகன்

“எடா மகன் பெய்த்திட்டு வாவேடா.” இரண்டாவது முறையாகக் கூறினாள் கத்ஜா,

“எலாம்மா, எனக்கேலா, ஹாஜியார் மாமா தாராயிருந்தா நேத்தே தந்திப்பாரு தானே” என்று தாயைக் குறுக்குக் கேள்வி கேட்டான் நிலாம்.

“அடேய் அவரு ஆயிரம் சோவிக்கார மனுசன் ஒருவேளை எங்களை மறந்து உட்டுட்டாரோ தெரியாது.” என்று மகனை அனுப்புவதிலேயே குறியாக நின்றாள் கத்ஜா.

“உம்மா ஒங்களுக்குத் தெரியாம்மா. போன் பெருநாளைக்குப் போன்னேரம் ஹாஜியார் என்ன சொன் னாரு தெரியுமா?” கேள்விக்குறியோடு நிறுத்திய மகனை கேள்விக் குறியோடு பார்த்தாள் கத்ஜா.

“பெருநாளன்னும் நல்ல நானுமா பாத்து வார பிச்ச கேக்குறதுக்கு. இப்படி ஒவ்வொரு மொறையும் வந்து வாங்குறதுக்கு ஒங்கட வாப்பா என்ன தந்து வச்சிட்ட போன?... போ எங்கட்டியும் ஒன்றுமில்ல.” என்னு அவரு எசின உம்மா. அதுக்குப் பொறஞ் மாமிதான் அரிக கொஞ்சமும் சல்லி நூறு ரூவாயும் தந்து! தாயைப் பார்த்தவன் அவள் கண்களில் வழிந்த கண்ணீரைக் கண்டு மிரண்டு போனான்.

“உம்மா என் உம்மா அழற்கூ? உம்மா என் உம்மா அழற்கூ?” சிறுவனின் குரலும் அழுகைக்கு அண்மையில் ஒலித்தது.

“ஓன்னுமில்லை மகன். ஓண்ட வாப்பா இருந்தீந்தா நாங்க இப்படிக் கஷ்டப் பட்டோனுமா? நான் ஆப்ப கட்டு விழிற சல்லி எங்கட சாப்பாட்டுக்கே போதா.

என்ன செய்றது? எல்லாம் அவன்ட செயல்” சொல்லி விட்டுப் பெருமுச்ச விட்டாள் கத்ஜா.

“சரி மகன், நீங்க பள்ளிக்குப் பொய்த்திட்டு வாங்கோ, நான் என்னத்தை யாவது சமச்சி வெக்கிறேன்.”

“நான் பள்ளிக்குப் போகல்ல உம்மா.” சிறுவனின் குரலில் சோகம் குடி கொண்டிருந்தது.

“ஏ மகன்?”

“எவ்வகைலாம்மா. புது உடுப்புமில்ல, இந்தக் கிழிஞ்சு சாரத்த உடுத்திட்டுடி போனா கூட்டாளிப்பொடியனெல்லாம் என்னக் கேலி பண்ணுவாங்க. அதனால் நான் இன்டைக்குப் பள்ளிக்குப் போகல்ல உம்மா.” அந்தப் பிஞ்சு உள்ளம் படும் வேதனனையை கத்ஜாவால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தத்தே தவிர மருந்து சொல்ல முடியவில்லை.

“அப்ப சரி மகன் நீங்க போய் விளையாடி க்கிட்டிறங்கோ. நான் ஆக்கிட்டுக் கூப்பிடுறேன்.”

“சர்ம்மா.” சொல்லிவிட்டுச் சோர்வாக நடந்தவன் திரும்பி அவளைப் பார்த்தான்.

“உம்மா!”

“என்ன மகன்?”

“உம்மா அகத்தின்டா என்னம்மா?”

“அகத்தின்டா ..... என்? என்னத்துக்கு?”

“நான் நேத்து விளையாடப் போன் நேரம் அடுத்தவுட்டு கல்லீ சொன்ன “அகதி

நாயே எங்கவுட்டுக்கு வராதே என்று.” அப்பிழன்டா என்னம்மா” - என்று கேட்டான் நிலாம்.

“அகதீன்டா..... அகதீன்டா... இப்ப அது என்னத்துக்கு மகன் நீங்க போய் விளையாடுங்கோ” என்று மகனை ஒருவாறு அனுப்பி வைத்தான் கத்ஜா.

வாசலுக்கு வந்த நிலாம் தெருவில் வண்ணப்புத்தாடைகளையிற்கு செல்லும் சிறியவர் களையும், பெரியவர் களையும் ஏக்கத்தோடு பாத்துக் கொண்டிருந்தான். தான் இப்படி ஏக்கப் பெருமுச்சு விடுவதற்குக் காரணம் யார்? அந்தப் பிஞ்சு நெஞ்சத்துக்கு எல்லாம் புரியாத புதிராகவே இருந்தது. உடைந்து கிடந்த அவன்து விளையாட்டுக் கைக்கிளை எடுத்து ஏறிக் கொண்டான். மனம் ஏனோ அதில் ஓடவில்லை. மீண்டும் வாசல்படியில் நின்று தெருவையே பார்த்துக்கொண்டு நின்றான்.

“மகன்... வாங்க மகன் சோறு தின்ன” அடுப்படியில் இருந்து கொண்டே அழைத்தாள் கத்ஜா. இயலாமையின் விளிம்பில் நின்றவன் விழுந்து விட்டாமல் அடுக்களையை நோக்கிச் சென்றான்.

“இந்தா மகன். தோட்டத்திலயிருந்த மஞ்ஞாக்கா (மரவள்ளி) மரத்தப்புடுங்கி கறி ஆக்கிளேன். கூழங்காவது ஒழுங்காயில்லே” என்றபடி சோற்றுத்தட்டை நீட்டினாள் கத்ஜா. வெறுப்பாய் அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன் வேண்டாம்மா, எனக்குப் பசியில்ல என்றான்.

“அப்படி சொல்லாதோ, எங்களுக்கிட்ட இருக்கிறத்தத்தானே நாங்க ஆக்கேலும், கொஞ்சம் தின்னு ராஜா.”

“எனக்குப் பசியில்ல, எனக்கு வேண்டாம். அடுத்தவுட்டுலையெல்லாம் எவ்வளவு நல்ல சாப்பாடு. இங்கம்டும் தான் இப்பிடி. ஒவ்வொரு நாளும் சோறும் மஞ்ஞாக்காவும் தான்” சொன்னவன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான்.

“சொன்னா கேளு மகன். கொஞ்சம் தின்னு.”

“தின்னேலாண்டா எனக்கு தின்னேலா தான். ஒங்களுக்கு வேனுமாயிருந்தா நீங்க வெச்சித் தின்னுங்க.” நிலாம் சொல்லி முடியவில்லை கத்ஜாவின் சோற்றுக் கை அவன் கண்ணத்தைப் பதம் பார்த்தது. “எங்களுக்கிட்ட இருக்கிறதைத்ததானே நாங்க தின்னோனும். அவங்களுக்கிட்ட இருக்கிற மாதிரி எங்களுக்கிட்ட காசிரிக்குதா?” சொன்ன வள் கண்களில் வழிந்த கண்ணீரை புடவைத் தலைப்பால் துடைத்துக் கொண்டாள். அடி பட்ட அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபட்ட நிலாம் தேம்பித் தேம்பி அழுது கொண்டிருந்தான்.

அவனை மார்போடனைத்துக் கொண்டிருந்த கத்ஜா, “மகன் அழாதீங்க மகன். மகன் அழாதீங்க ராஜா” என்று அவன் விழிகளைத் துடைத்து விட்டாள். அவனது மடியினில் தலை புதைத்துக் கொண்டவன் தேங்கி நின்ற சோகங்களையெல்லாம் தேம்பியழுது தீர்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அழுது அழுது சோர்ந்து போனவன் அப்படி யே உறங்கிப் போனான். இன்று ஒரு நாளாவது அவனுக்கு வாய்க்கு ருசியாக ஏதாவது சமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அந்தத்தாய் நெஞ்சம் அடித்துக் கொண்டது. உறங்கிக் கிடந்தவளைத் தூக்கிச் சென்று பாயில் கிடத்தினாள். அடுக்களையில் மூலையில் இருந்த ஒலைப் பெட்டியை எடுத்துத் திறந்து பார்த்தாள். மொத்தம் பன்னிரெண்டு ரூபாதான் அதற்குள் இருந்தது. கதவை மூடி விட்டு அவசரமாகக் காசிம் நானாவின் கடையை நோக்கி நடக்க லானாள். கடை பூட்டி யிருக்கவே பின்னா விருந்த அவரது வீட்டுக்கு விரைந்தாள்.

“என்ன கத்ஜா? என்ன விஷயம்? கேட்டவாறே வீட்டினுள்ளிருந்து வந்தார் காசிம் நானா.

“காசிம் நானா ..... வந்து ..... வந்து ஒரு அம்பது ரூபா தேவப்படுது. தந்தீங்க கன் னா வாற கெழுமக்குள்ள தந்திடுவேன்” என்று கத்ஜா சொல்ல.

“..... இதென்ன புள்ள? நல்ல நாளும் பெருநாளுமா மனுசனு களப் போட்டு

தொல்லப்படுத்துறீங்களே." பெருநாள் செலவுக்கே காசு போதாது. அதுக்குள் நீ வேற வந்துட்டு.... சரி சரி நாளைக்கு வா இருந்தாத் தாரேன்" என்றார் காசிம் நானா எரிச்சலாக.

"இல்ல நானா அவசரமாத் தேவப்படுது தயவு சென்சி தாங்கநானா, இன்னும் ஒரு கெழுமக்குள்ளா...."

"ம..சரி சரி..... ஒங்களுக்கு எப்பதான் அவசரமில்லாம் இருக்கு. இந்தா வாற ஞாயித்துக் கெழுமக்குள்ள தந்துரோனும். ஒ...," என்றவாறே பையிலிருந்த நோட்டுக் கற்றைகளிலிருந்து ஜம்பது ரூபா தான் ஒன்றை உருவி நீட்டினார்.

பெற்றுக் கொண்டவள், "அப்பநான் வர்ரேன் நானா" என்று விட்டு வேகமாக நடக்கலானாள். நான்கு வருடங்களுக்கு முன் சொந்த பூமியிலிருந்து விரட்டப்பட்ட வர்களுள் கத்தோவும் ஒருத்தி. பாதி வழியில் யாரோ ஒருவனின் துப்பாக்கி வேட்டுகளுக்கு இரையாகிவிட்டார் கத்தோவின் கணவர். மூன்று வயதுக் குழந்தையான நிஸாமைச் சுமந்தபடி தென்மாகனத்தில் இருக்கின்ற இந்தக் கிராமத்தில் வந்து தஞ்சமடைந்தாள். இந்த நாள் காண்டுகளில் அவள் படாத இன்னல்களோயில்லை. சொந்த மொழி கூட வாயைவிட்டு மறைந்து போனது.

ரவும் நானா வீடு வந்ததும், காக்கிலோ கோழி இறைச்சி வாங்கிக் கொண்டாள். மரக்கறிக் கடையிலும் கொஞ்சம் சாமான் கள் வாங்கிக் கொண்டவள் அவசரமாக வீட்டை நோக்கி நடந்தாள். வீட்டுக்குள் நுழைந்தவள் அறையை எட்டிப் பொர்த்தாள். நிஸாம் நன்றாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவசரமாய் சமையலில் இறங்கினாள். பதினெந்து நிமிடங்கள் போயிருக்கும், சோற்றையும் கறியையும் எடுத்துக்கொண்டு அறையை நோக்கி நடந்தாள். பழைய "வைன்" கடி காரம் பத்துமுறை அடித்து ஓய்ந்தது.

மகன் எழும்புங்க மகன். எழும்பி மொகத்தக் கழுவிட்டு வாங்க ராஜா. இங்க

பாருங்கோ புள்ளைக்கு கோழி எநச்சி ஆக்கிட்டு வந்திருக்கேன். என்று மகனை எழுப்பினாள் கத்தோ. நிஸாமிடம் எந்தவித சலனமுயில்லை. சோற்றுத் தட்டை நிலத்தில் வைத்தவள், அவனுக்கருகில் அமர்ந்து அவனை எழுப்பி உட்கார வைக்கப் போனாள். இறைச்சி வாடையில் வீட்டுக்குள் வந்த பூணையொன்று கோழி இறைச்சியைக் கெளவிக் கொண்டு ஓடியது. நிஸ்மின் உடல் சில்லென்று இருக்கவே அதிர்ந்து போனாள் கத்தோ.

"மகன்..... மகன்..... நிஸாம்..... எழும்புங்க மகன்" நிஸாமைப் பிடித்து உழுக்கினாள். எவ்வித அசைவுமில்லை. இறைச்சித் துண்டை முழுதாகச் சுவைத்து விட்ட பூணை "மியாவ்" என்று கத்தி விட்டு ஓடி மறைந்தது.

"ம.....க.....ன்" என்ற கத்தோவின் அலறல் ஊரெங்கிலும் எதிரொலித்து நின்றது.

* * *

இது தியாகப் பெருநாள்தான். ஏழைகளுக்கு இது தியாகப் பெருநாள்தான். கணவு களைக்கூட தியாகம் செய்து விட்டு கற்பனையில் கரைகின்ற ஏழைகளுக்கு இது தியாகப் பெருநாள்தான். இன்று மட்டுமல்ல, ஏழைகளுக்கு எந்த நாட்களும் தியாகப் பெருநாட்களோ!

(நிஜமாகவும் இருக்கலாம்)

* அறியாமையை விரட்டுவதும் உண்மை களை அறிந்து கெள்ள வேண்டும் என்ற வேட்கையும் அதை விளக்கிக் கூறுவதில் ஆர்வமும் தான் மனித குலத்திற்கு பெருமையும், புகழும் எனக்கருதுகிறேன்.

- தியோடர் மோனோட் -

மொழியை மாற்றினால் உரிமைகள் கிடைத்து விடுமா?

அபுஹிலாம் எழுதிய “அகதிகளுக்கான கல்விச் சிந்தனைகள்” என்ற கட்டுரைக்கான மறு படி

“அகதிகளுக்கான கல்விச் சிந்தனைகள்” என்ற தலைப்பில் அபுஹிலாம் எழுதிய கட்டுரை தொடர்பாக இக்குறிப்புகளை எழுதுகிறேன்.

அவரது கட்டுரையின் மையக்கருதமிழ்மொழி பற்றிய ஒருவித குறுகிய பார்வையைக் கொண்டதாகவுள்ளது. முதலில் நாம் மொழி பற்றிய இஸ்லாமியத் தெளிவை புரிந்து கொள்வது அவசியம். உண்மையில் இஸ்லாம் மொழி என்ற ஒரு குறுகிய வட்டத்துள் தன்னை அடையாளம் காட்ட வில்லை. அது மொழிக்கு அப்பாலான பரந்துபட்ட சிந்தனையுடையது.

தெற்குவாழ் முஸ்லிம்களின் மொழி மாற்றம் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருள்ளது அது கூட ஓர் இனவாதப் போக்கினால் ஏற்பட்டதென்று எம்மால் கூறுமிடயாதுள்ளது. முஸ்லிம்கள் தாம் வாழும் குழும், இன்றைய தேவை, மற்றும் சில வசதிகள் கருதி தாம் வாழும் பிரதேச/நாட்டின் மொழியைத் தாய்மொழியாககிக் கொள்கிறார்கள். ஒரு முஸ்லிம் எந்த நாட்டில் வாழுந்தாலும், எந்த மொழி பேசினாலும் அவன் அதனை வைத்து அடையாளங்களன்ப்படுவதில்லை என்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மையாகும். அதே தேவை தெற்குவாழ் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. 1990 வெளியேயற்றத்தின் பின்னர் தான் அங்குவாறான நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்பது ஏற்பட்டையதல்ல.

விகிதாசார முறை அமைப்பைப் பார்த்தாலும் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களுக்கென்று ஓர் விகிதாசார முறையும், சிங்களம் பேசும்

முஸ்லிம்களுக்கென்ற ஒரு விகிதாசார முறையும் இல்லை. தனியே முஸ்லிம்களுக்கென்றாலும் உள்ளது. அவர் எம்மொழியை (சிங்களம் / தமிழ் /ஆங்கிலம்) தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்தாலுமோ, எம்மொழியில் கற்றிருந்தாலுமோ..

பெரும்பான்மை வாதிகளால் முஸ்லிம்களுக்கெதிரான புரக்கணிப்பு நிகழ்ந்திருந்தாலும் அது முஸ்லிம்கள் என்ற காரணத் தினால்தான் நிகழ்ந்திருக்குமேயொழிய தமிழ் பேசுகின்ற முஸ்லிம்கள் என்ற காரணத் தினால் நிகழ்ந்திருக்காது. இன்றைய அரசியற் போக்கை நன்கு தெரிந்தவர்களுக்கு நன்றாகப் புரியும்.

பெரும்பான்மை அரசியற் கட்சிகளின், இயக்கக்களின் இனவாதப் போக்குகளில் முஸ்லிம்கள் சிக்தியிருப்பது உண்மைதான். அதன் மிக மோசமான ஒரு வடிவமே வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றம். அது கூட மதரீதியான தனித்துவ அடையாளங்களை கொண்ட முஸ்லிம்கள் பற்றிய ஒரு நிலைப்பாட்டை அவர்களால் எடுக்க முடியாததால் நிகழ்ந்த ஒன்றே. மொழியை வைத்து முஸ்லிம்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள அவர்களால் முடியவில்லை. என்னில் தமிழ்மொழி பேசியவர்கள் எல்லாம் தமிழர்கள் என்றோ, சிங்கள மொழி பேசுவர்கள் சிங்களவர்கள் என்றோ ஆகமுடியாது. ஆக ஒரு மொழி இனத்துவ அடையாளமாக ஆக முடியாது. இவ்வாறான நிலையில் ஆங்கிலத்தைப் போதனா மொழியாகக் கொள்ளச் சொல்லும் கட்டுரையாளர்... ஓர் இடத்தில் “நீங்கள் முஸ்லிம்கள் என்றதால் புரக்கணிக்கப்

பட்டி ருப்பீர்கள்." என்றும் கூறுகிறார். சரி, ஆங்கிலத்தைப் போதனா மொழியாகக் கொண்டால் மூஸ்விம்கள் இன் அடையா, எத்தைக் கைவிட்டு விட்டு, ஆங்கிலத்தைப் போதனா மொழியாகக் கொண்டவர் என்பதற் காக சகல உரிமைகளும் கிடைத்து விடுமா..? அதுவும் இந்த பெள்த/ புலிப் பேரின் வாதிகளால....?

எந்த அரசாக இருந்தாலும், மூஸ்விம்கள் எந்த மொழி பேசினாலும் அவர்கள் மொழிக்கு அப்பால் மூஸ்விம்கள் என் நேதான் அடையாளம் காணப்படுவார்கள். எனவே எமக்குள்ள இன்றைய தேவை மூஸ்விம் களாகிய நாம் எங்களுக்காக உரிமைகளை எமக்கான சுயமான அடையாளம் மூலம் வென்றெடுப்பதே. அதை நாம் இரு சக்திகளிடம் பெற வேண்டியிருக்கிறது. போதனா மொழியாக ஆங்கிலத்தை மாற்றிக் கொள்வதால் உரிமைகளைப் பெற்றுவிடலாம் என்று எண்ணுவது சிறுபிள்ளைத்தனமானது.

அரசியல் வாதிகள் பற்றிக் கூறியிருப்பது மெததச் சரியானது. அவர்களுக்கு எந்த நிலைப்பாடுமேயில்லை. அதே நிலைதான் மூஸ்விம் சமூகத்தைப் பீடித்துள்ளது. எந்த நிலைப்பாட்டின் மீது இருப்பது என்பதை இன்னும் எம்மால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. இஸ்லாம் ஒன்றே வழி என்பதை இங்கு குறித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு சமூகப் புனருத்தாரன் நமக்கு அவசியம். ஒவ்வொருவரும் தன்னை இஸ்லாமியனாக அடையாளங்காட்ட வேண்டும்.

இன்று தமிழ் மூஸ்விம்கள் இன் உறவில் பாரிய விரிசல், நம்பிக்கையினீம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த நிலைக்கான காரணம் முழுத்தமிழினமுமா? அல்லது போராளிகள் என்று கூறி அப்பாவி உயிர்களைக் காவு கொண்டு வரும் புலிகளா? யாரை எதிர்ப்பது, நிராகரிப்பது? இன்முரண்பாடுகள் யாருடனும் விரும்பத்தக்கதல்ல.... இஸ்லாம் அதை விரும்பவுமில்லை. இந்நிலையில் நாம் இனங்களின் மீதான பர்க்கமையை மேலும் வளர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்ப்பது நல்லது. அதேவேளை அடக்குமுறை, அச்சுறுத்தல் என்பவற்றை உரிய முறையில் முறியடிக்க முயல வேண்டும். யார் மீதான ஒடுக்கு முறையாக இருந்தாலும் உரிய முறையில் இனங்காணப்பட்டு, அவைகளைத் தெறியப்பட வேண்டும். இது சம்பந்தமான நிறையப் படிப்பினைகள் இந்தாட்டவர்களான எமக்கு

நிறையவே உண்டு.

அகதிகளாகிப் போயுள்ள நிலையில் நீங்கள் சொல்லும் கல்விச் சிந்தனை கொஞ்சமேனும் பொருத்தமற்றது. இப்போதைக்கான அவர்களது கல்விநிலையின் தரமும் அது தொடர்பான நிலைமைகளும் நீங்கள் அறிந்ததே. அதற்கான மாற்று வழியை முன்வைக்க முன்வாருங்கள். உரியவர் களுடன் சேர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்லுங்கள், செல்வோம்.

மொத்தத்தில்... உங்கள் கல்விச் சிந்தனையை நீங்களே மீண்டும் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அப்போது ஏதாவது புரிய வரலாம்...

இறுதியாக... இஸ்லாமிய சிந்தனையே மூஸ்விம்களுக்கான ஒரே சிந்தனை... ஏனென்றால் இஸ்லாம் ஒன்றே வழி.. நாளைய நூற்றாண்டு இஸ்லாத்தினுடையது.

இப்பு ஸபைதா

* * *

கற்மிட்டியில் அகதி, முகாம் வரிந்து நாசமாகியது

கற்பிட்டிக் கரையிலுள்ள ஆனவாசல் சின்னக் குடியிருப்பு அதி முகாம் 28.3.94. அன்று பிறப்பல் 3.20 மணியால் தீப்பற்றி ஏரிந்தது. இதன் விளைவாக 95 குடிசைகளும் 9 கடல்களும் ஏரிந்து சாம்பலாகின.

இம்முகாமில் வாழ்ந்த 120 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 600 பேர்கள் தற்போது கற்பிட்டி அல்லது கூடுதலாக மகாவித்தியாலயத்தில் தங்க வைக்கப் பட்டுள்ளனர்.

இம்முகாமில் தீப்பற்றியது பற்றி பல்வேறு விதமான தகவல்களைப் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் தருகிறார்கள். அவர்களின் பெரும் பாலானோர்களின் கருத்துப்படி இது தற்செயலாக நடந்த சம்பவமாகக் கருத முடியாமல் இருக்கிறது. இது திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்ட ஒரு சதி நடவடிக்கையாகவே கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இச்சம்பவம் நடப்பதற்கு காரணமாக முக்கிய அரசியல் வாதிகளே பின்னணியில் இருப்பதாக பலத்த சங்கீதகம் கூடுக்கு இருக்கிறது.

தற்போது இம்முகாம் அமைந்திருந்த இடம் வெளிகளாகப்பட்டு அது விளையாட்டு முயதானம் போல் பாவிக்கப்படுகிறது.

இதே நேரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட இந்த அகதி மக்கள் சமூக செலவை நிறுவங்களின் போதிய பராமரிப்பின்றியும், அரசு நிறுவனங்களின் ஏனோதானோ என்ற செயற்பாட்டினாலும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அகதி 'யின் கடைசிப் பக்கம்

பட்ட காலிலே டட்டு.....

யாருக்குமே காத்துக்கொண்டிராத் காலம் தன்பாட்டில் விரைவாய் நழுவும். அதற்குள்ளும் எத்தனை எத்தனையோ நிகழ்வுகள் உலக அரங்கில் நடந்து முடிந்திருக்கும்.

பற்கப்பட்ட உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காய் நீண்டகாலப் போராட்டம் நிகழ்த்தி வெற்றி பெற்ற நெல்சன மண்டோவான் அண்மைய பதவியேற்பவரை எவ்வளவோ முக்கியத்துவமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்தெறியிருக்கின்றன.

உள்நாட்டில் நிகழ்ந்த (சோகமானதான) சம்பவங்கள் மீண்டும் எங்களைச் சோகத்தின் சொந்தக்காரர்களாய் ஆக்கிவிட்டிருக்கின்றன.

அண்மையில் புத்தனம் கற்பிட்டிக் கிராமத்தில் தீயாள அல்லது தீக்கிரையாக்கப்பட்ட பலரூறுபேர் வசித்த அகதி முகாம் பற்றிய இன்றுவரையான செய்திகள் எல்லோர் மனதிலும் ஆழந்த கவலையை ஏற்படுத்தியிருக்கும். அதே வேண்டு சில விடயங்களை சிந்திக்கவும் வைத்திருக்கிறது.

"பட்ட காலிலே படும்" என்கிற மாதிரியான சோகம் சமந்த நிகழ்வு அது.

"பாருக்க யார் பகவைர்கள்..." "எம்மெர்க்கிளையிலான தனிப்பட்ட பகவைமகள்தான் இந்த நிலைமைக்கு காரணமா...?" "இல்லாவிட்டால் இன்னும் தமிழைச் சுற்றும் அந்த நாசமற்பா...?" "அல்லது அரசியல் சித்து விளையாட்டா?"

நிறையக் கேள்விகள் கேட்டுக் கொள்ளலாம். விடைகளும் வித்தியாசம் வித்தியாசமானதாய்க் கிடைக்கலாம்.

எப்படியிருந்தும் அந்த எந்த முகாமைப்போல் நாம் எப்போதும் 'வெறுமையாக்கத்தான் இருக்கிறோம்.

பலபேர் எம்மைப் பற்ற வைத்து குளிர் காய்ந்து கொண்டிருப்பது போதாதன்று நாமும் பற்றவைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவ்வளவுகுளிர்... பனியைப்போல் உறைந்து கட்டியாகி விடுதோம்.

'அவர்கள்' இருக்க விருந்து அடித்துத் துரத்தினார்கள்..., இவர்கள் பெள்துத் பேரினவாதத்தை வளர்த்தெடுக்கும் முயற்சியில் எங்களையே முழு எதிரியாகி கருதிக் கொண்டு... "எங்களுடைய தொங்கலையும் வெட்டுவார்கள்..." என்று துவேஷம் கூகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாங்கள் 'அந்த' மறந்து விடுவோம்.

'இதை' தெரியாதவர்களாய் இருப்போம். வாருங்கள் அகதி முகாம் என்ற இடத்தில் "கரப்பந்தாட்டம் ஆக்கிறோம்" எனது நன்மைப்பொருவர் எந்த முகாம் பற்றிய செய்திகளுக்காக கற்பிட்டி சென்றிருந்தார். சில புகைப்படங்களும் எடுத்து வந்தார்.

வெறுமையாக்கப்போன முகாம்..

சோகப்பட்ட மக்கள்

கூடவே என்ற இடத்தில் "கரப்பந்தாட்ட மைதானம்..."

என்னமாய் வாழப்பழகியிருக்கிறோம்.

இதைத்தவிர என்ன சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது...?

"மூஸ்விமிகளுக்குச் சொந்தமான 45 படகுகள், 28 வாடிகள் சிங்களவர் சிலரால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டுள்ளன. "என்ற செய்தி இதை எழுதிக்கொண்டிருக்கும்பொது வருகிறது.

:அடிக்க அடிக்க மரத்துப் போவதா... புடைத்து விஸ்குவதா..."

நாம் மத்துமாலி அவர்கள் அனைவருக்கும் இசையாகிறோம்..

"தமிழ்ரும் தமிழரிகளுக்காக" என அவர்களும் "சிங்களவர்களே சிங்களத்தைச் சிங்களத்தால் காப்போம்" என இவர்களும்....

நாங்கள் என்ன செய்வோம்?

அதுதான் தேர்தல் வரப்போகிறதாமே...!

- சொல்வதும், எழுதுவதும் யாருக்கும் எனிதாம் என்று முதுமொழிகள் நீங்கள் சொல்லாம்"

ஆனால் அது கூட எங்களுக்குக் கடினமாகிப்போயிருக்கிறது.

எனவே... கிடைக்கும் போது எழுதுவும் சொல்லவும் வேண்டியிருக்கிறது.

மெவிதாக் கேட்கும் இதயத்துடிப்புகள் தான் உயிர்ப்பை இனக்காட்டி.க்கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல.

"நினைவுட்டல் நம்பிக்கை கொண்டோர்களுக்கு பயனளிக்கும்..."

தியாக சீலர் நமி இப்ராஹீம் (அலை)

அவர்களது வாழ்க்கை தரும்

படிப்பினைகள்

- * ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அல்லாஹுத்தாலா பகுத்தறிவைத் தந்துள்ளபடியால் அவன் தனது அறிவைப் பயன்படுத்தி சீரிய வாழ்க்கை முறையை தெரிவு செய்ய வேண்டுமேயன்றி, கணக்களை இறுக முடிய நிலையில், முன்னோர்களைப் பின்பற்றாமை.
- * உணர்ந்த உண்மை மீது உறுதியோடு நிற்பதும், அவ்வுண்மையை உணர்த்துவதில் ஈடுபடும்போது ஏற்படும் ஈடுசெய்ய முடியா நட்டங்களையெல்லாம் சகித்து, அனுபவிக்க நேரும் அல்லல்களையெல்லாம் அகமகிழ்வோடு ஏற்றுக்கொள்வது.
- * சத்திய - சன்மார்க்க உண்மைகளை தன்னைவிட வயதில் முதிர்ந்தோரிடம் விளக்கி வைக்கத் தயங்கக் கூடாது.
- * அல்லாஹ்வின் அன்பைப் பெறுமுகமாக சகலருடைய கோபத்தையும் அலட்சியம் செய்வது அவனது மார்க்கத்தின்பால் மனிதர்களை அழைக்கும் பணியில் ஈடுபடும் குற்றத்திற்காக வீட்டை, நாட்டை, உடமைகளையெல்லாம் விட்டு விலக நேர்ந்தாலும் அதனைப் பொருட்படுத்தாமை.
- * மார்க்க விரோதிகள் உயிருக்கு உலை வைக்க முன்வரலாம். எனினும் விசுவாசியோ எந்திலையிலும் சரியே தனது அடிப்படையிலிருந்து விலகி நிற்க முடியாது.
- * ஒருவன் தன் செல்வம், குழந்தைகள், வீடு, நாடு, நண்பன், பந்துகள் போன்ற எல்லாவற்றையுமே இழக்க வேண்டியேற்பட்டாலும் கூட அவன் இறை சட்டங்களைப் பின்பற்றுவதையோ, இவற்றைப் பின்பற்றுமாறு மற்றோரை அழைப்பதையோ கைவிட முடியாது.
- * தானும் உண்மை முஸ்லீமாக வாழ முயற்சிப்பதோடு தன் சந்ததிகளையும் உண்மை முஸ்லிம்களாகவே வாழ வழி செய்வது.

புற்றாக எரித்து நாசமாகிய வத்தளை சிற கடல்லோ

வெற்றெற்ப பல்ளையாட அக்டிம்ரகால்

புதுத்துவி - அந்தாராவுமினி - இலாலவி

